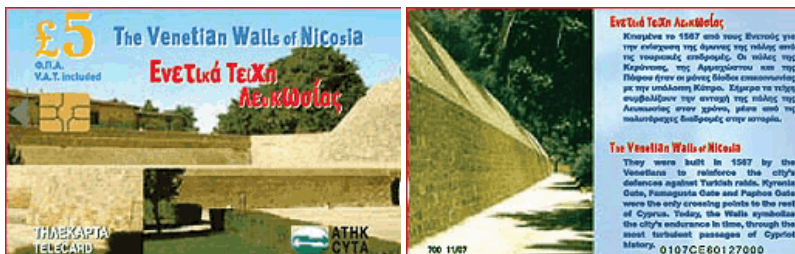


Ενετικά Τείχη Λευκωσίας / Nicosia Venetian Walls - £5



Issue	Code	Quantity	Serial Number Range	Company
11/2007	0107CE	700	60.127.000-60.127.699	Gennet/Gemplus

Οι Ενετοί κυριάρχησαν στην Κύπρο κατά την περίοδο 1489-1571. Ένα από τα πρώτα έργα που εσπευσμένα φρόντισαν να πραγματοποιήσουν, ήταν και η προστασία του νησιού με ισχυρά τείχη. Για το σκοπό αυτό κάλεσαν στην Κύπρο τον Ιταλό στρατιωτικό μηχανικό Τζούλιο Σοβορνιάνο, ο οποίος ανέλαβε τα σχέδια για την επιβλεψη της κατασκευής τους.

Όταν ο Σαβορνιάνο κλήθηκε από τους Ενετούς να αναλάβει το έργο, στην Λευκωσία ήδη υπήρχαν τείχη από την εποχή των Ντε Λουζιγιάν και πιο παλιά. Μάλιστα αυτά των Ντε Λουζιγιάν έφταναν μέχρι τα φανδρία Τροχιάς παρά τον Αστυνομικό Σταθμό Λυκαβητού. Ο Σαβορνιάνο ωστόσο έκρινε ασφαλέστερο, να περιορίσει την έκταση τους και να ενισχύσει τη δομή και επάνδρωση τους.

Τα Ενετικά Τείχη είχαν έκταση 3 μίλια και διέθεταν 11 προμαχώνες. Την κατασκευή τους πλήρωσαν πλούσιες οικογένειες των Ευγενών της εποχής και ως ανταμοιβή έδωσαν το οικογενειακό τους όνομα σε κάποιο προμαχώνα. Τα τείχη τα έκτισαν εργάτες από τα γύρω χωριά της Λευκωσίας, υπό μορφή καταναγκαστικών έργων.

Τα Τείχη είχαν 3 ανοίγματα / Πύλες, τα οποία διευκόλυναν την έλευση προς και από την εντός των Τειχών τότε Λευκωσία. Πρόκειται για την Πύλη Πάφου (San Domenico), Πύλη Κερύνειας (Proveditore) και Πύλη Αμμοχώστου (Giuliana). Πολύ μεταγενέστερα επί Αγγλοκρατίας (1878), έγιναν άλλα δύο ανοίγματα. Ένα παρά την περιοχή «Κολοκάση» και ένα στην Πλατεία Ελευθερίας. Γύρω και στην βάση των Τειχών εκτεινόταν μεγάλη τάφρος, η οποία τον Χειμώνα γέμιζε από τα νερά του Πεδιαιού. Ο Πεδιαιός τα χρόνια εκείνα διερχόταν από την Πύλη Πάφου, διέσχισε ακολουθώντας την οδό Ερμού, και μετά μέσω της Πύλης Αμμοχώστου, διοχετεύονταν στην Παλλουριώσισα. Το καλοκαίρι τα νερά του Πεδιαιού παρέμειναν γύρω από τα Τείχη ως λίμνη, που γέμιζε κουνούπια. Κι ο κόσμος, για να απαλλαγεί από την ενοχλητική όσο και ανθυγιεινή παρουσία τους, άναβε φωτιές.

Επί Αγγλοκρατίας, τα Τείχη υπέστησαν μεγάλες ζημιές από τους κατοίκους, Έλληνες και Τούρκους, οι οποίοι ξήλωναν πέτρα την πέτρα για να κτίσουν τα δικά τους σπίτια! Μάλιστα τόσο μεγάλη ήταν τότε η καταστροφή, ώστε θα μπορούσε κάποιος περπατώντας, ν' ανέβει στην κορυφή! Ο τότε Δήμαρχος δεν παρενέβαινε να τερματίσει την καταστροφή, γιατί και ίδιος υιοθετούσε την ιδέα να τα γκρεμίσει ! Ευτυχώς παρενέβησαν κάποιοι σοφότεροι και πλέον ευαίσθητοι σε θέματα διατήρησης πολιτιστικής κληρονομιάς πολίτες κι όχι μόνο απεφεύχθη η οριστική καταστροφή, αλλά άρχισε και η επισκευή τους. Σε κάποια σημεία (Πλατεία Ελευθερίας παρά το Ταχυδρομείο), η επισκευή είναι απόλυτα εμφανής, αφού το συγκεκριμένο σημείο ανακατασκευάστηκε εξ αρχής.

Όσο και αν οι μνημές γύρω από τα τείχη της Λευκωσίας συνθέτουν ανάμικτα αισθήματα, ωστόσο δεν παύουν ν' αποτελούν πολιτιστικό και ιστορικό σημείο αναφοράς, στη μακραίωνη ιστορία του νησιού μας.

Between 1489 – 1571, Cyprus was ruled by the Venetians. One of their first major activities was to enhance on the protection of the island through the building of strong walls. For this purpose, the Venetians invited the Italian Engineer, Soborniano, who took the project on and supervised the whole construction process.

When Soborniano came to Cyprus to undertake the project, walls already existed in Nicosia left over from the Louisianan period and before. In fact, the walls of the Louisianan period reached as far as the now traffic lights at the Police Station at Lycabetus. Soborniano hence deemed it necessary to enhance on the security of the wall by reducing the length of the structure and re-enforcing the Wall's foundation.

The Venetian Walls stretched 3 miles and hosted 11 towers. The construction was paid for by the then aristocracy of the period and in exchange, their family names were used to name some of the towers. The Walls were built by workers from the villages in the Lefkosia region as a matter of forced labour, which in the end worked in their favour as they later went on to build some of the most magnificent orthodox churches.

The Walls had 3 openings / gates, which made for easy access to and from the then walled city of Nicosia. These were the Pafos Gate, Kyrenia Gate and Famagusta Gate. Much later, during the time of the British Colony (1878), two more gates were added. One, in the Kolokassi area and the other in Eleftheria Square. In the base and around the walls there was a great moat which filled with water from the Pediaiou River every winter. In those days, the Pediaiou River flowed from the Pafos Gate and went through Ermou Street and on to the Famagusta Gate and eventually terminated at Pallouriotissa. In the summer the water from the Pediaiou River stayed around the walls filling the moat, which as a subsequence also filled with mosquitoes. People there would light fires so as to free themselves of the discomfort of mosquito bites.

During the British Colony, the Walls suffered great damage from the residents, (Greeks and Turks) who would dismantle the walls brick by brick in order to build their houses. The damage caused was so vast that it was possible to physically stand on the highest point of the wall. The then Mayor, didn't do anything to stop the on-going damage to the walls as he too was pro hanging the walls! Luckily, some people more sensitive to the preserving of cultural heritage not only put a stop to the dismantling of the walls, but actually started repairing them. At some points, (Eleftheria Square near the Post Office), the repair is totally visible, as this section was completely re-constructed.

The memories attached to the Walls of Lefkosia might be of mixed sentiment, but that doesn't counteract the fact that they are an integral part of the island's history and of significant cultural importance.